DE CURAÇAOSCHE COURANT

Deel XLIV. ZATURDAG den 23sten FEBRUARY 1856. No. 8.

BROODZETTING.

(Vervolg en slot van ons vorig nummer)

De *P.* Maar is het dan niet billyk aan allen gelyke voorregten te verzekeren?

De *E.* Wanneer die voorregten werkelyk bestonden, dan zoude immers de geheele wereld naar de voorsteden verhuizen, om die daar te gaan genieten, en zeker de bakkers het eerst. Niet een zou er meer in de stad blyven. Maar er is eene kleine omstandigheid, welke de stellers van de "memorie betrekkelyk de broodbakkery" met stilzwygen voorbygaan en die alleen ruimschoots opweegt tegen de bezuiniging van in de voorsteden te wonen; ik bedoel het voordeel dat de in de stad gevestigde bakkers genieten van eene groote menigte kalanten in hunne nabyheid te hebben en van in het groote middenpunt des consumtie te wonen. Dit voordeel is meer dan toereikende om te beletten dat de bakkers, schoenmakers, kleermakers en naaisters, naar de voorsteden verhuizen, of misschien nog verder, naar de campine by voorbeeld, waar de huishuren nog heel wat goedkooper zyn dan in de voorsteden. "

Het is niet noodig de bakkers te beschermen tegen hunne buiten de stad woonachtige concurrenten. Maar weet gy waarom zy die bescherming vragen? Omdat de concurrentie voor hen een voordurende prikkel zyn zoude, die hen dwong vooruit te gaan.

De *O.* Inderdaad, zy erkennen dit zelven by hun verzoek dat men het minimum van de opbrengst der broodbereiding, dat tot grondslag dient van de zetting, verhooge.— Die grondslag—zeggen zy—vroeger in juiste verhouding tot ons baksel, is dit thans niet meer, ten gevolge van de veranderingen, welke ons bedryf, tegen onzen zin, heeft ondergaan. De voorstanders van nieuwigheden, geholpen door de concurrentie, welke in elken vryen staat wordt aangetroffen, hebben ons, wanneer de pryzen van het graan tot een gewoon bedrag waren gekomen, langzamerhand gedwongen om al witter en witter brood te leveren, dat is te zeggen om gebruik te maken van de bloem van meel, die al fyner en fyner wordt, welke minder water tot zich trekt, minder in broodbereiding opbrengt en zoo veel afval oplevert, dat wy nu 18 pond moeten uitschieten op dezelfde hoeveelheid, van welke vroeger slechts 16 pond afviel.

De *E.* Met andere woorden komt dit betoog dus hier op neder, dat de voorstanders van nieuwigheden hen tegen hunnen zin, (want zy vergeten niet dit er by te voegen) gedwongen hebben wat minder water en zemelen voor brood te verkoopen. Die afschuwelyke nieuwigheden. Dat men hen van eene zoo lastige concurrentie bevryde en zy zullen niet nalaten, wees hiervan verzekerd, om deze nieuwigheid, welke zy "tegen hun wil" hebben ingevoerd, vaarwel te zeggen. Zy zullen er dan naauwkeurig voor zorgen, dat de verbruiker weder de oude hoeveelheid water en zemelen erlange.

Waartoe zoude een tarief ter bescherming van de in de stad woonachtige bakkers dus moeten dienen? Om te beletten dat by de broodbereiding eenige verbetering worde ingevoerd. Wat zoude dit tarief beschermen? De zorgeloosheid en de luiheid der bakkers. Ziedaar het tweede punt. En nu het derde. Indien ik my niet bedrieg betrof dit de slytery van brood.

De *O.* Juist.

De *E.* Welke gronden voeren de bakkers aan ter verdediging van het verzoek dat men ten hunnen behoeve de verkoop van brood uit de tweede hand verbiede?

De *O.* Wy verzoeken—zeggen zy—dat men den onwettigen handel der broodslyters afschaffe. Om te begrypen al wat voor eene hoofdzaak als de onze zoodanige handel eigenaardigs en schandelyks levert, is het genoeg dat men een oog werpe in de meestal slordige en havelooze winkelkasten, voor de huizen, waar die kleinhandel gedreven wordt." Het brood ligt daar voor de verbruikers ten toon gesteld, te midden van voorwerpen van den meest uiteenloopenden aard, onreine voorwerpen, welke, wanneer zy met het brood in aanraking komen, soms walging wekken. Inderdaad, by zoodanig bedryf ontaardt de vryheid van handel in wezenlyke losbandigheid."

De *E.* Goed geredeneerd! Wanneer de bakkers de opheffing vragen van de slytery, dan is dit niet omdat deze hunne belangen benadeelt, maar omdat zy zich daardoor in hunne kunstenaarstrots beleedigd wanen. Zy vinden het vernederd, dat hetzelfde brood, door hen met zooveel liefde gekneed, in de winkelkast van een slyter ligt neêrgeworpen, tusschen eene gemeene bos zwavelstokken en een smerig pak kaarsen. Als kunstenaars en niet als industriëlen verklaren zy zich tegen den verkoop van brood uit de tweede hand.

De *O.* My dunkt dat zy eene betere rede hadden kunnen aanvoeren, te weten deze: dat door tusschenkomst van de slyters het brood duurder wordt.

De *E.* Ah zoo? Maar wanneer dit zoo is, hoe kunt gy het dan verklaren, dat de slyters toch blyven bestaan?

De *O.* Wel omdat zy meer in de nabyheid wonen van den verbruiker, en vooral omdat zy op crediet verkoopen.

De *E.* En indien men dit bedryf afschafte, indien men den verkoop van brood uit de tweede hand verbood, wat zou er dan gebeuren?

De *O.* Dan zouden de verbruikers in de noodzakelykheid worden gebragt, om zich by de bakkers te gaan voorzien.

De *E.* En wat zouden wy daarby winnen?

De *O.* Dit is zoo by voorbaat niet gemakkelyk te zeggen.

De *E.* My dunkt daarentegen dat het zeer gemakkelyk te zeggen is. Vooreest zullen de verbruikers, die nu hun brood by de slyters koopen, omdat deze meer in hunne nabyheid wonen, verpligt zyn dat brood iets verder te halen, dat is te zeggen, dat zy om hunne provisie op te doen, wat meer tyd besteden en wat meer van hunne schoenen verslyten moeten. Vervolgens zullen zy, die zich nu tot den slyter wenden, omdat deze hun crediet verleent, verpligt worden voor vervolg van tyd van dat crediet af te zien. . .

De *O.* Onmogelyk! Ik ken die menschen; zy kunnen er niet buiten.

De *E.* Welnu, dan zullen zy verpligt worden aan de bakkers crediet te vragen, en zich moeten onderwerpen aan de voorwaarde, welke deze goedvinden te stellen. Wanneer tegenwoordig de bakker al te strenge eischen doet, of geene inschikkelykheid toont, dan gaat men naar den slyter. In vervolg van tyd zal men dat niet meer kunnen doen, omdat de bakkers het monopolie hebben van den verkoop van brood.

De *P.* Maar hoe wilt gy dat zy van dat monopolie misbruik maken, wanneer het brood aan eene zetting onderworpen is?

De *E.* Welk eene naïve opmerking.— Men mag het brood niet boven den zettingsprys verkoopen, dat is zoo; maar men kan brood van slechte kwaliteit vervaardigen; men kan er meer water in doen en er meer zemelen in laten. Wanneer de verbruiker niet verpligt is gebruik te maken van het crediet van den bakker; wanneer hy het brood dadelyk betaalt, of wanneer hy elders crediet kan vinden, dan laat hy dien slechten leverancier loopen en geeft zyn kalandisie aan een ander. Maar indien daarentegen het aantal bakkers beperkt is, wanneer de slyting van brood verboden wordt, dan zal het hem veel meer moeite kosten, om elders het onmisbare crediet te vinden, dan zal hy aan de willekeur van den bakker zyn overgeleverd en zooveel water drinken en zoo veel zemelen eten, als deze maar goed vindt.

De *O.* Inderdaad! Ik had de kwestie nog niet uit dat oogpunt beschouwd. Wanneer de bakkers het monopolie verlangen van den verkoop van brood, dan is dit ook om zich te verzekeren, dat alleen zy op crediet brood zullen leveren.

De *E.* Juist.

De *O.* Dit is dan de reden waarom de bakkers zoo byzonder op dit monopolie gesteld zyn. Het is daarom dat zy voor hunne commissarissen de bevoegdheid verlangen tot het binnentreden van de woningen der slyters. Lees maar:

"Art. 27. De commissarissen zyn bevoegd de woningen binnen te treden van alle personen, die verdacht worden gehouden het brood uit de tweede hand te verkoopen, of daarvan eenig depot te bezitten.

"Zy zullen van hunne bevinding proces verbaal opmaken, en die aan de bevoegde magt doen toekomen."

O! die monopoliehouders! Die woekeraars!

De *E.* Stil, bid ik u, word niet driftig.— Gy doet niet wel aan de bakkers hun verzoek kwalyk te nemen. Zy doen toch niet anders dan uwe eigene leerstellingen in practyk brengen. Zy organiseeren den arbeid.— Ziedaar alles!

De *O.* Voorwaar eene schoone organisatie van den arbeid! Noem het liever eene organisatie van den woeker!

De *E.* Wel, waarde vriend, het is de natuurlykste zaak ter wereld, dat hy die zyne eigene belangen regelt zich weinig bekreunt om het algemeen belang. Gy moet het dus niet euvel duiden, dat zy, die de broodbakkery willen regelen, eveneens doen als anderen. Gy zelf, gy zoudt de eerste zyn om hun voorbeeld op te volgen, wanneer het by voorbeeld te doen was om de organisatie van den arbeid der kastenmakers.

De *O.* O! dat zou zeer noodig zyn. De concurrentie stort ons in het verderf.

De *E.* Volkomen hetzelfde als by de bakkers plaats heeft. Indien gy in de gelegenheid waart om een einde te maken aan de concurrentie van de publieke verkoopingen, hetzy in daartoe bestemde zalen, hetzy voor de huizen der burgers, dat wil zeggen den "verkoop" van meubels uit de tweede hand, beken dat gy die gelegenheid niet ongebruikt zoudt laten.

De *O.* Ik wil het niet tegenspreken. Hoe heerlyk zou de kastenmakery dan niet bloeijen!

De *E.* Maar de verbruikers, hoe heerlyk zou zyn huis gemeubeld worden! Spreek dus over de bakkers geen vonnis uit en erken dat elkeen, wanneer hy het zegt, had zyn arbeid te regelen op zoodanige wyze als hy zelf mogt goedvinden, niet zoude nalaten die regeling zoo in te rigten, dat hy groote winsten behaalde en zich weinig moeite behoefde te geven. Ziedaar de reden, waarom ik op al die kunstmatige regelingen niet gesteld ben en waarom de personen, die dergelyke regeling willen invoeren, my wantrouwen inboezemen, zy mogen dan bakkers of kastenmakers heeten; ziedaar ook de reden, waarop ik van meening ben dat men aan de zaken haren natuurlyken loop behoort te laten, overeenkomstig de ontwerpen van Hem die de schoonste organisatie heeft uitgedacht.— *Overgenomen.*

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 20 February 1856.

DE Heer Gouverneur a. i. heeft by beschikking van den 14 dezer No. 92, onder nadere goedkeuring des Konings, aan den heer *D. W. Specht*, op deszelfs verzoek, een eervol ontslag verleend uit zyne betrekking van Klerk van den 3n. rang alhier.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 20 February 1856.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. [illegible] by beschikking van den 14 dezer No. [illegible], onder nadere goedkeuring [illegible] benoemd tot Klerk van den 2n. rang alhier, de oudste Klerk van den 3n. rang, de heer *C. L. van Eps*; terwyl tot Klerk van den 3n. rang benoemd zyn de vroeger aangestelde geemploijeerden de heeren *J. G. L. J. van Romondt* en *W. M. B. Gravenhorst*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 20 February 1856.

BY beschikking van den Heer Gouverneur a. i. dd. 14 dezer No. 97, is onder nadere goedkeuring, ter vervulling der vacature ontstaan door het overlyden van den heer *R. R. Richardson* te St. Martin, benoemd tot Kommandant der Schuttery aldaar de Kapitein *L. Percival*, en zyn voorts, mede onder nadere goedkeuring, by dat korps bevorderd:

tot kapitein, de oudste 1e. luitenant *A. Cannegieter Azn.*

tot 1n. luitenant, de oudste 2e. luitenant *Ch. Verveer*, en

tot 2n. luitenant, de sergeant by het korps dragonders *A. H. Violines*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

EERSTE AFKONDIGING.

1856.

No. 18. Feb. 18. van de slavin *Belly*, oud 50 jaren, dochter van *Mallena*, toebehoorende aan *Jacob* [illegible].

„ 19. „ „ van den slavenjongen *Genereux*, oud 7 jaren, zoon van *Maria Anthonia*, toebehoorende aan *Sarah Naar*, gehuwd met *Jacob Henriquez*.

„ 20. „ „ van de slavin *Martina*, oud 38 jaren, dochter van *Mallena*, toebehoorende aan *Rachel Naar*, gehuwd met *Mordechay Henriquez Cadet*.

„ 21. „ 22. van het slavenmeisje *Wilhelmina Geertruida*, oud 5 maanden, dochter van *Medardina*, toebehoorende aan *Johanna Elisabeth Coles*.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.
Curaçao den 22. February 1856.

NAMENS den Heer Gouverneur a. i. wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 1 Maart, als volgt is bepaald: het brood van vyftien Cents moet $11\frac{3}{4}$ oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

MET de inzameling van Zout te Bonaire een aanvang gemaakt en bereids, volgens mededeeling van het Gezag aldaar, op den 19 dezer, ten verkoop beschikbaar geweest zynde, eene hoeveelheid van 4,420 vaten van dat artikel, terwyl met de inzameling gecontinueerd wordt, zoo wordt zoo veel noodig als dienstig daarvan mededeeling gedaan tot informatie van belanghebbenden.

Curaçao den 22 February 1856.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

Publieke Inschryving.

BY het Gouvernement dezer kolonie benoodigd zynde 300 *zoutzakken van Hollandsch zeildoek, volgens model en grootte in 's Landsmagazyn berustende*, zoo zal de leverancie daarvan worden verleend aan degenen, die voor het Gouvernement de voordeeligste aanbiedingen zullen doen by besloten biljetten, welke op Dingsdag den 26 dezer, tot en met het vallen van het middagschot, ter bovengemelde administratie kunnen worden ingezonden.

De belanghebbenden worden verzocht om de monsters intel everen in 's Landsmagazyn binnen het fort Amsterdam en by de opening der biljetten tegenwoordig te zyn of wel zich daartoe door iemand anders te doen vertegenwoordigen.

Curaçao den 22 February 1856.
De waarnemende Administrateur
van Financien,
GORSIRA.

DOOR VERTREK uit de hand te koop eene *WINKELNERING* en *BEDRYF*, die een burgerlyk bestaan opleveren, waarby *DRIE UITGEZOGHTE SLAVINNEN*, zynde eene waschvrouw en verkoopster, eene maalster en waschster en eene hoedenmaakster, allen gewoon in huis te bedienen en met kinderen omtegaan, als ook eenige byzonder goed onderhoudene *HUISMEUBELEN*, als eene fraaije Commode, eene Secretaire, twee Ledikanten, eene groote ronde Theetafel, eene Schuiftafel, twee halve Tafels, twee half ronde Tafels, twee Speeltafeltjes, een dozyn Amerikaansche matten Stoelen, eene nieuwe Sofa, enz.

Te bevragen en te bezien aan de Overzyde dezer haven, in de Breede Straat, tegenover het huis van den Heer R. RAVEN, by den ondergeteekende.

Curaçao den 22 February 1856.
N. ANSLYN.

Publieke Verkooping

OP aanstaanden Woensdag, den 27 dezer, vóór het pakhuis der Heeren S. & B. DE CASSERES, op de Heeren Straat, van

EENIGE HOLLANDSCHE, ENGELSCHE EN FRANSCHE GOEDEREN.

De verkooping zal precies te 10 ure een aanvang nemen.

Curaçao den 22 February 1856.

TE KOOP
by A. J. Senior,

WITTE EN ROODE MAIS a f3. de schepel.

Curaçao den 22 February 1856.

VERLOREN

IN den avond van den 14 dezer, op den weg naar Pietermaai, de volgende kostbaarheden:—

3 snoeren fyne paarlen, met een slootje met fyne steenen bezet.
1 paar Oorringen van fyne steenen.
2 diamanten Vingerringen.
1 dito van minder waarde.
1 dito van bruine steen.
1 zeer fraai bewerkt gouden Hartje.
1 Medaillon met grys haar er in.

De eerlyke vinder zal naar evenredigheid der waarde beloond worden.

Voor verdere inlichtingen vervoege men zich by

Dewed. M. L. PENHA.

Curaçao den 22 February 1856.

Dienstbeurten by de Spaarbank.

Zaturdag den 23 February 1856.
Bestuurder de Heer Jacob Lauffer.
Commissarissen de Heeren S. de Casseres en W. Chapman.

*** *ONDERTROUWD.*

C. M. DE HASETH
en
A. C. DE HASETH.

Curaçao den 22 February 1856.

Strekkende deze ter kennisgeving aan familie, vrienden en bekenden.

AVISO.

EL que suscribe tiene el honor de participar al público i en particular á sus amigos que desde el dia 1º. de Marzo proximo, establecerá en esta ciudad una Casa de Comercio bajo su nombre i firma, i espera que sus amigos i relacionados continuarán favoreciendole con su confianza.

En la misma fecha cesaran los negocios de la casa que bajo su nombre i firma jiraba en Rio Hacha, continuando solamente en liquidacion á cargo de su apoderado el Señor ANTONIO A. DAZA.

Curaçao Febrero 22 de 1856.
ISAAC PINEDO JR.

CURAÇAO.

Vaartuigen in- en uitgeklaard in de laatste acht dagen.

INGEKLAARD.—*February.*

16 ned. bark Jane, van der Dys, Bonaire.
18 sp. golet Iberia, Berea, Guaranao.
20 ned. bark Silania, Flemming, Cumarebo.
dom. golet La India, Sint Jago, Sto. Domingo.
ned. bark Jane, van der Dys, Bonaire.
„ golet Rigolette, Evertsz, Bonaire.
21 „ „ Los Amigos, Merens, Rounea.
22 eng. brik Inkerman, [illegible], Jamaica.
sp. golet Brillante, Vidal, St. Jago de Cuba.
ned. „ Maria, Montenus, Rio Hacha.
„ bark Minerva, Capriles, Maracaibo.
„ golet Franklin, Rojer, Jamaica.
„ „ GeneraalPiar, Prince, Jamaica.
„ „ Amicitia, Groos, St. Eustatius.
„ „ Johanna, Simmons, St. Eustatius.

UITGEKLAARD.—*February.*

15 chil. golet Clara Borges, Revans.
16 ned. bark Jane, van der Dys.
„ golet Rigolette, Evertsz.
18 ven. „ Rosa, Suares.
20 „ „ El Coriano, Casseres.
ned. bark Silania, Flemming.
„ brik Vampire, Taylor.
21 „ bark Jane, van der Dys.
22 am. schip Ricot, Brenton.
dom. golet La India, Sint Jago.
ned. bark Minerva, Gomez.

Verleden Donderdag, den 19, zynde de verjaring des geboortedags van Zyne Majesteit onzen zeer beminden Koning, werden met zonsopgang, op een kanonschot van het fort Nassau, de vlaggen op alle forten en schepen in de haven geheschen en door het korps muziekanten van het garnizoen, boven het lokaal der Spaarbank, eenige volksliederen uitgevoerd; des morgens om 8 ure, des middags om 12 ure en des namiddags om 4 ure werd by afwisseling van het fort Amsterdam en het fort Rif, een koninklyk saluut gedaan; deze heugelyke dag werd besloten met muziek, uitgevoerd voor het fort Amsterdam door het korps muziekanten van het garnizoen. Door de geringe sterkte van het garnizoen kon er geene parade plaats hebben.

Gisteren, des voormiddags, arriveerde alhier laatst van St. Eustatius de Nederlandsche Schoener AMICITIA, Kapitein J. P. GROOS, aan boord hebbende den HoogEdel Gestrengen Heer R. F. VAN LANSBERGE, benoemd Gouverneur van Curaçao en onderhoorigheden, ZEd. Echtgenoot, drie Dochters en eenige bedienden.

De HoogEdel Gestr. Heer Mr. J. B. GRAVENHORST, Gouverneur a. i. begaf zich dadelyk aan boord en begeleide de familie van den Gouverneur VAN LANSBERGE naar het Gouvernementshuis; vervolgens is de Gouverneur VAN LANSBERGE door eene Commissie uit den Kolonialen Raad van boord afgehaald en voor het fort tegemoet gegaan door den Gouverneur a. i., den fungerenden President van de Regtbank, twee leden van den Kolonialen Raad en de Kommandant van Zr. Ms. Schoener DE ADDER. Zoodra de Gouverneur aan wal stapte werd van het fort Amsterdam een saluut gedaan en door de korpsen Schuttery en Garnizoen, die voor het fort Amsterdam in parade stonden, het geweer geschouderd, terwyl een roffel geslagen werd. Op het Gouvernementshuis gekomen wenschte de Heer GRAVENHORST den Heer VAN LANSBERGE geluk met zyne komst in deze kolonie.

Met de aankomst van een vaartuig van Sto. Domingo in deze week, zyn alhier Couranten en brieven van daar loopende tot den 12 dezer ontvangen, vermeldende dat op den 24 January jl. wederom een gevecht heeft plaats gehad tusschen de Haytianen en de Dominicanen, waarin de eerste met groot verlies verslagen zyn geworden. Een brief gedagteekend Sto. Domingo 12 February bevat het volgende:—

"Den 24 der jongstverloopene maand had er ten Noordoosten van Santiago, in eene plaats genaamd *Sabana Larga*, een zeer hevig gevecht plaats tusschen de Haytiaansche en Dominicaansche legers, hetwelk van des morgens omstreeks 8 ure tot des namiddags om 4 ure duurde. De Haytianen werden verslagen en terug gedreven en lieten op het slagveld achter omtrent 2000 dooden en gekwetsten en eene groote hoeveelheid krygsbehoeften, alsmede twee zware stukken veldgeschut. Er werden tevens 3 kolonels en 75 man krygsgevangen gemaakt.

"De President Santana bevond zich steeds aan de grenzen van het Zuiden en de Generaal Felipe Alfau aan het hoofd der krygsmagt aan de noordelyke grensscheiding. De

President Santana is vereerd geworden met het grootkruis der orde van Isabela, Catolica."

Een ander brief van den 9 vermeldt het volgende:—

"De aangelegenheden van dit land blyven op denzelfden voet; de troepen zyn steeds aan de grenzen, en tot heden loopen de krygsverrigtingen steeds gunstig af voor de Dominicanen.

"In het gevecht, hetwelk den 24 jongstleden plaats had, lieten de Haytianen 1500 dooden op het slagveld en er werden 88 krygsgevangenen gemaakt. Te Santiago en in de stad Sto. Domingo bevinden zich 260 krygsgevangenen, 215 trommels, 2 vaandels en een keizerlyke vlag."

Uit eenen brief gedagteekend St. Jago de Cuba, den 5 February 1856, verneemt men dat op den avond van den 1 dezer, omstreeks 8 ure, in de stad Holguin, een moord aanslag is beproefd geworden op den persoon van den Hoog WelEerwaarden Heer Antonio Ma. Claret y Clara, terwyl Zyn Hoog WelEerwaarde uit de hoofdkerk kwam, na aldaar de dienst verrigt te hebben. Zyn Hoog WelEerwaarden werden met een scheermes twee ligte wonden in het aangezigt en aan de hand toegebragt; de moordenaar werd onmiddelyk in verzekerde bewaring genomen.

Eene nieuwe suikerplant. Zoo in beschaafde maatschappyen als in menige half barbaarsche localiteiten is de Suiker zoo onmisbaar geworden, dat gereedelyk van elke plant, welke eene tamelyke hoeveelheid Suiker aan goedkoop kan opleveren, party getrokken wordt. Van daar dat terwyl in de tropische gewesten het gewone Suikerriet wegens het overvloedige zoete sap dat het verschaft, de hoofdbron van de Suikeropbrengst is, andere planten in gematigde streken den handelaar en verbruiker ter hulpe komen. Op het Vasteland (Europa) is de beetwortel cultuur grootelyks tot de Suikerbereiding bevorderd geworden. In midden Duitschland weet men een akker zandgrond 120 centenaars beetwortelen te doen opleveren welke 5½ centenaars ruwe Suiker geven. Ten gevolge van het aanwenden van den beetwortel in de distilleryen, is er in de laatste jaren in Frankryk en Belgie een te kort geweest. In Pruisen bereidt men Stroop van aardappelen styfsel en zuivert die. In onderscheidene gedeelten van Noord Amerika maakt de Suiker, bereid van het sap van den ahornboom een voornaam artikel van plaatselyke consumptie uit. In de Oost maakt men van verscheiden palmen muscovado of ruwe Suiker.

De Suiker-consumptie neemt in de beschaafde wereld trapsgewyze, ja zeer snel toe, vooral daar waar rykdom en bevolking zich het spoedigst uitbreiden, zoo als in Europa en Noord-Amerika. Het gemiddelde verbruik van Suiker in Groot-Brittannie was van 1849 tot 1853 slechts 324,375 ton per jaar, terwyl het in 1854 meer dan 400,000 ton bedroeg. Suiker is bestemd om in de kanalen van handel en landbouw nog grooter gewigt te erlangen—eerstens, omdat zy zoo aangenaam van smaak is en op onnoemelyk veel wyzen kan gebruikt worden—en tweedens, omdat zy gezond en voedzaam is.—Middelerwyl de vraag naar en de consumptie van Suiker in derzelver onderscheidene vormen aldus toenemen, vergroot zich de hoeveelheid welke Cuba, de West-Indische eilanden en Louisiana opleveren niet naar evenredigheid van de meerdere aanvraag.—Het is zelfs te betwyfelen of de Suikerproductie van Brazilie zich uitbreidt. In Mauritius en Oost-Indie schynt zich de Suikerbouwing en bereiding te ontwikkelen; en wy hebben voor ons op dit oogenblik een zeer schoon monster Suiker van Natal—eene kolonie, welke alle voordeelen van bodem, klimaat en goedkoopen arbeid schynt te bezitten om haar tot eene winstgevende productie geschikt te maken.

Er is echter een nieuwe mededinger van het Suikerriet in het perk verschenen; en het blyft nog te bezien in hoeverre de wedstryd met voordeel zal kunnen volgehouden worden. Het is eene soort *holcus* of sorghum, welke lang bekend is Suikerdeelen te bevatten, doch naar men meende in geene genoegzame hoeveelheid om de cultivatie daarvan winstgevend te doen zyn. De opbrengst en de aard der plant aanbetreffende zich door de cultivatie en wanneer alsdan de helft der beweerde goede eigenschappen dezer grassoort waar is, is de moeite eener beproeving niet nutteloos. Wy hebben omtrent de verkregen resultaten de meening van practische mannen afgewacht, om te zien welke vorderingen deze cultuur in Frankryk en Algiers gemaakt heeft. De publieke aandacht onder de Suikerplanters is met opzigt tot deze zaak ten volle gaande gemaakt en wy vinden van deze plant in Oost- en West-Indie, in Amerika en vry algemeen over het vasteland melding gemaakt.

De patenthouder van deze nieuwe Suikerplant en hare productie Suiker en alcohol, is de heer Leonard Wray, gunstig bekend als de schryver van "de practische Suikerplanter," een werk, dat hoog aangeschreven staat. De heer Wray heeft eene veeljarige ondervinding als Suikerplanter in Oost en West-Indie, en werd tydens zyn verblyf in Natal, na eenige herhaalde proeven, getroffen door de geschiktheid tot de Suikerbereiding van eene Afrikaansche rietsoort aldaar de *Sorgho of holcus saccharatus* by de Zuid inboorlingen bekend als de *imphy*. Na zorgvuldige proefnemingen ruimschoots voldaan over hare groote waarde, verliet hy de kolonie, eenige monsters Suiker en eene groote hoeveelheid zaad medenemende, en heeft sedert op het Vasteland zyne byzondere zorgen aan de bevordering van de cultuur dezer plant gewyd.

In January 1855 werd eene voordragt over dit onderwerp aan de Akademie van Wetenschappen van Parys gedaan door den Heer Mathieu, een harer leden. Hy berekende dat 2½ akkers land met deze plant bebouwd, ongeveer 45,000 pond Suiker zoude opleveren en 3000 pond (by het gewigt) alcohol van 212 gr. Fahr. Het Suikerriet in de West-Indiën is zeer verbasterd en kan niet van zaad verkregen worden.

De imphy of Afrikaansch zoet zaad, groeit gemakkelyk van zaad en verbastert zich niet, terwyl het drie of vier oogsten per jaar geeft. In Europa kan men slechts een oogst in het jaar verkrygen. De bereiding van het product is hoogst eenvoudig; en de Suiker daarvan, zoo wit als bruin, kan door de meest bevoegde regters niet worden onderscheiden van Rietsuiker van dezelfde kwaliteit. De beetwortel vereischt een groei van zeven á acht maanden en geeft 30 centenaars Suiker per akker, met zeer geringe kwaliteit Melassie. De imphy groeit in de helft van dien tyd, geeft dezelfde hoeveelheid Suiker per akker en Melassie van gelyke kwaliteit en hoeveelheid als die van het Suikerriet.—Mr. Le Comte de Chazelles van Guadeloupe, een aanzienlyk planter en eigenaar, bevond in July, dat terwyl het sap van Suikerriet slechts zeven graden areometer bereikte, dat van de imphy elf graden sterk was, en dat nog in den regentyd, toen het rietsap noodwendiger wateriger was. De Landbouw Maatschappy te Toulon rapporteert dat de imphy vergeleken met den beetwortel, het dubbele aan Suiker oplevert en behalve dit nog acht á tien per Cent zuivere alcohol, welke voor alle takken van industrie en huishoudelyke zaken is geschikt.

Zyn al de goede eigenschappen, die men dezelve toekent waar, zoo zal hy gewis op het vasteland den beetwortel verdringen, en eene kostbare vermeerdering uitmaken by de stapelplanten van Algiers en Noord-Amerika. Of hy met voordeel kan mededingen met het grootere Suikerriet in de Oost- en West-Indiën, zal de tyd wel leeren,—in allen gevalle schynt hy tot een nuttig byvoegsel bestemd te wezen, en wy zien met belangstelling uit naar de resultaten van de nu plaats grypende proefnemingen op groote schaal, om een voor cristalisatie vatbare stroop uit het sap daarvan te bereiden, daar sommige West-Indische planters beweren, dat hy een mengsel van *grape* Suiker geeft, welke naar men wel weet, niet greinen kan.

Het luiden der klokken. Men weet hoe de klokken geluid worden, groote en kleine, door het grootere gewigt, "de *klok*" in beweging te brengen, om in aanraking te komen met het kleinere gewigt "den *klepel*" en hierdoor het geluid te doen ontstaan. By zeer groote klokken gaat dit met zeer veel inspanning gepaard en behulp van soms 3 man. Niet alleen moet het toestel, waaraan de klok hangt, zeer sterk zyn; doch gewoonlyk de toren ook, die zelf in eene trillende beweging geraakt, door het heen en weer zwaaijen van die massa gewigt. En dat doet men nog dagelyks, en heeft men reeds, wie weet sedert hoevele honderde jaren, gedaan; terwyl het toch zoo veel gemakkelyker is, de klok stil in rust te laten, en den klepel in beweging te brengen, tot dat hy regelmatig tegen de klok slaat en hierdoor het gewenschte geluid voortbrengt. Sedert kort is dit in Amerika aangewend, en met het beste gevolg; datgene waartoe vroeger 3 man noodig waren, kan nu een kind gemakkelyk doen. De klepel draait hier om een vast punt, geheel onafhankelyk van de klok, en is voorzien van een tegengewigt. Trekt men nu aan het touw, dat om een schyf loopt, zoo brengt men het eene eind des klepels in aanraking met de klok, doch tevens het tegengewigt met een elastiek kussen, dat den klepel onmiddelyk terug doet springen, na het geven van den slag tegen de klok.—Dit kussen zou men zoodanig kunnen inrigten, dat men het met schroeven kan stellen, waardoor men het terugspringen van den klepel zoo juist kan regelen als men wil.—In Brooklyn (New-York) is er een klok werkelyk aldus in werking. Nu zegt men dat de groote klok te Delft niet meer geluid kan worden, omdat men bevreesd is voor den toren, maar op die wyze zou deze niet te lyden hebben.

Verschil der kleur in het conserveren van geschilderd houtwerk. Gelyk ieder weet, beschildert men het houtwerk vooral dat, hetwelk veel aan den zonneschyn blootstaat, met olieverf, of bestrykt het met teer, en het blyft alsdan veel langer gaaf dan het ongeverfde; maar dat de bepaalde kleur tot dit gaaf blyven van het houtwerk niet onverschillig is, is misschien niet iedereen bekend. Men geeft in eenige landen de voorkeur aan zwart, bruin, of althans aan donkere kleuren, en deze zyn juist de slechtste voor het doel, gelyk de ervaring kan leeren, en opzettelyke proefnemingen geleerd hebben. Die ervaring is geheel overeenkomende met de theorie, want het is bekend dat de zwarte en alle donkere kleuren, in meerdere of mindere mate, weinig warmtestralen terugkaatsen, maar de meeste in zich opnemen, inslorpen of absorberen; terwyl met het wit, en naar evenredigheid met lichte kleuren, het omgekeerde plaats grypt.

Houtwerk derhalve, met zwarte verf bestreken, neemt, aan de zonnestralen blootgesteld, eene ongelyk grootere hoeveelheid warmte in zich op, dan hetzelfde houtwerk zou doen als het wit geverfd ware; de warmte dringt in het hout, verwydert de deeltjes van elkaar en veroorzaakt dat het hout splyt en barsten bekomt. De vochtigheid, deze andere magtige vernielster van alle doode stoffen, dringt nu met te meer gemak in het hout, en verhaast zyne slooping en verrotting.

Deze werking is bovenal duidelyk in heete landen waar te nemen. Zeelieden verzekeren, dat de planken van zwart geteerde schepen spoedig verteerd zyn, terwyl die gedeelten van het schip, welke met eene andere kleur geverfd waren, lang ongeschonden bleven.

In het Europeesch klimaat bewerken de zonnestralen niet minder, hoewel dan niet zoo spoedig eene gelyksoortige vernieling.—Men verwe dan het houtwerk, dat gedurig aan de zon wordt blootgesteld, zoo niet met eene witte dan toch met eene lichte kleur.

De verpopping der insekten. Niets geschiedt in de natuur zonder grond. Verschynselen, welke door den niet wetenschappelyken onderzoeker als toevallig worden beschouwd, hebben hunnen grond in wetten, die met het geheel in den nauwsten zamenhang staan. Van het verpoppen van eene rups weet ieder, dat uit dien schynbaren dood een schooner wezen te voorschyn komt; *waarom* het insekt in den staat van een pop of masker bewegingloos daar neder ligt, zoo als by de meeste insekten het geval is, is niet zoo algemeen bekend of nagevorscht. R. Leukazt te Giessen lost deze vraag zeer eenvoudig op. Het is gemakkelyk na te gaan, dat de pop of het masker eene zeer groote verandering ondergaat, om uit eene legge geheel anders gevormde larve, een vlinder of ander zich vlug bewegend dier te worden; eene gedaantewisseling, die eene der grootste wonderen in de schepping is, welks diepte niemand nog gepeild heeft, maar van welke wy toch zeggen kunnen, dat zy een grooten aanvoer en vermverandering van organische stoffen in het binnenste van het insekt eischt. Kon het zich vryelyk bewegen, dan werd gemelde wondervolle herschepping daardoor veelvuldig in hare stille werking en gang gestoord. Door iedere beweging namelyk wordt steeds eene evenredige som van organische stoffen in het dierlyk ligchaam, door uitademing zoowel als door inademing, verbruikt en afgescheiden. Wordt de beweging onderdrukt of opgeheven, dan is dit verbruik gering, en is de behoefte aan het opnemen van voedsel gering of in het geheel niet aanwezig. Daarom weigerde de natuur het insekt in den poppenstaat de beweging; vooreerst opdat het den gang zyner herschepping rustig zou doorleven; ten anderen omdat het opnemen van voedsel het dier in dien toestand niet mogelyk is. De natuur doet hierby hetzelfde, wat zy met den winterslaap van vele zoog- en andere dieren bedoelt; namelyk om deze door eenen ten zolle bewegingloozen staat in het leven te houden, in een' tyd, waarin zy het geen voedsel meer verschaffen kan. De mensch volgt ongeveer dezelfde handelwyze in het mesten van vee, als hy het daarby in stallen van de vrye beweging berooft, welke het dier op het veld in zulpe mate zou genieten.

Bevordering van landverhuizing naar Venezuela. De Venezuelaansche regering heeft eenigen tyd geleden een maatregel genomen, om de landverhuizing naar dit gewest te bevorderen. Zy ging daarby uit van het beginsel, dat de kleine bevolking der republiek in eene te enghartige verhouding staat tot de oppervlakte van den grond; dat de vermeerdering van de bevolking door middel van landverhuizing, een krachtig middel is tot bevordering van beschaving en welvaart en dat door deze laatste te vermeerderen, des te beter voldaan wordt aan de verpligtingen omtrent de binnen en buitenl. schuld des lands. In een besluit van den senaat betreffende deze aangelegenheid, kunnen de volgende bepalingen als van algemeen belang beschouwd worden: De uitvoerende magt zal alle bezitters van gronden uitnoodigen zoo spoedig mogelyk op te geven, hoeveel zy daarvan ten behoeve van landverhuizers zouden willen afstaan en wel op voorwaarde, dat deze landverhuizers voor die gronden vyf jaren ten behoeve van de eigenaars zullen moeten werken, met uitzondering van den Maandag, welken zy zullen mogen besteden tot bebouwing van den aan hun afgestanen grond. Ieder die landverh. in de republiek aanvoert, ontvangt 25 pesos voor elk individu van 7—40 jaren en 10 pesos voor kinderen beneden de 7 jaren, terwyl voor iederen vader of moeder van een huisgezin, mits boven de 25 jaar zynde, nog 25 p. zullen worden vergoed. Deze vergoeding zal strekken in mindering van de 10 °/₀, welke van den aanvoer van goederen moeten voldaan worden. Het uitvoerend bewind heeft de vrye beschikking over alle woeste gronden en zal de provinciale besturen aansporen het aanvoeren van landverh. zoo veel mogelyk te bevorderen en daarvoor zekere sommen beschikbaar te stellen. De prov. besturen zullen ook by de landing der landverh. de noodige opnemingen moeten doen en van hunne bevinding aan het gouvernement rapporteren; zy zullen de landverh. moeten inlichten van al wat zy noodig hebben te weten. Het uitvoerend bewind zorgt, dat geen misdadigers, vagebonden enz. ingevoerd worden en dat zoodanige personen, byaldien zy later ontdekt worden, ten spoedigste uit het land worden verwyderd.— Zy die landverhuizers aanvoeren, hebben te zorgen, dat deze lieden by hunne komst het noodige in gereedheid vinden, waartoe het uitvoerend bewind van zyne zyde zal moeten mede te werken. Overigens is nog uitgemaakt, dat alle woeste gronden, die niet binnen een zekeren tyd bebouwd worden, weder eigendom van de republiek worden.— Voorts is bepaald, dat de landverhuizers by hunne aankomst dadelyk genaturaliseerd worden, dat zy vryelyk over hun eigendom kunnen beschikken, gedurende 6 jaar van alle lands en stedelyke belastingen vrygesteld zyn en algeheele vryheid van godsdienst genieten. Ook zorgt het gouvernement, dat de contracten met de landverhuizers behoorlyk worden nageleefd, terwyl van den anderen kant op hun gedrag een naauwkeurig toezigt wordt uitgeoefend. De magt van de hoofden dezer nederzettingen is niet grooter dan volgens de wetten des lands bestaanbaar is: de landverhuizer staat tot zulk een hoofd in de verhouding van knecht tot zyn meester, welke laatste die magt zonder toestemming van den landverhuizer zelven, op geen ander mag overdragen. De hoofden oefenen by nederzettingen van 4—10 familien, de functien uit van kommissarissen van policie en van vrederegter, zoo het getal familien grooter is.

Vleeschnat van Professor Liebig. In den loop des vorigen winters is in het stads ziekenhuis te München een nieuw vleeschnat in gebruik gekomen, en vervolgens in de burgerpraktyk van verscheidene der uitstekendste artsen overgegaan, welk nat, als ligt voedend en versterkend middel, in gevallen waarin de spysverteringsorganen hunne verrigtingen slechts onvolkomen kunnen uitoefenen, de beste diensten bewezen heeft. Deze bouillon wordt uit vleesch en water, door uittrekking met byvoeging van eenig zoutzuur bereid. Op een half ned. pond hoender of rundvleesch, van een versch geslagt beest, wordt 3½ a 4 oncen of maatjes gedistilleerd water met acht droppels zoutzuur, en 1 a 1½ ons gewoon keukenzout genomen, en dat mengsel eerst goed door elkander gewerkt, en als het een uur lang gestaan heeft door een haren zeef doorgezift. Op het in de zeef overgebleven vleesch giet men by kleine deelen een half pond of 5 maatjes water na. Het doorgeloopen helder vocht wordt koud genuttigd, is rood van kleur en heeft een aangenamen smaak. Het bevat voor de vorming der bloedligchaampjes noodige bloedkleurstof en daarnevens een veel grooter yzergehalte dan de dooijer van het ei; voorts is in dezelve eene groote hoeveelheid gestolde vleeschalbumine of eiwitstof, de gewone bestanddeelen van het gewoon vleeschnat, en eindelyk het de vertering bevorderende zoutzuur.

Eene zwarigheid voor het gebruik van dit mengsel in den zomer is het gemakkelyk bederven er van in heet weder. Het is daarom noodig de uittrekking van het vleesch met zulk koud water als mogelyk en op eene koele plaats te verrigten. De afkoeling met ys is natuurlyk het doelmatigste, maar inzonderheid moet men er op letten dat het vleesch versch geslagt is.

OPROEPING.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 14 February 1856.

VAN den Heer Consul te Laguayra alhier ontvangen zynde rekening van de nalatenschap van Antonio Nelsen aldaar overleden op den 26 October 1855, zoo wordt namens het bestuur aan belanghebbenden kennis gegeven dat die rekening ter inzage ligt op de Koloniale Secretary dezer kolonie.

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

KOLONIALE SECRETARY.

Aanzoek voor Manumissie.

DERDE AFKONDIGING.

1856.

No. 15. Febr. 4. van de slavin *Anthonia*, oud 27 jaren, dochter van *Dornaire*, toebehoorende aan *George Leon.*

„ 16. „ 5. van het slavenmeisje *Anna Margaritha*, oud 8 maanden, dochter van *Hendrietta*, toebehoorende aan *Leonora Maria Trunsi.*

„ 17. „ „ van de slavin *Evelina*, oud 28 jaren, dochter van *Powlonia*, toebehoorende aan *Anna Elisabeth Brown.*

De Koloniale Secretaris,
J. SCHOTBORGH Hz.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

DE Heer Gouverneur a. i. dezer kolonie, by beschikking in dato 15 February 1856 No. 98, bepaald hebbende, dat de Steen Ezels te Bonaire, in den vervolge tegen den verminderden prys van ƒ10.— per stuk te verkrygen zullen zyn, zonder onderscheid van het getal dat te gelyk aangekocht zal worden, en onder verpligting aan de zyde der koopers om de Ezels dadelyk in ontvangst te nemen te Bonaire, alwaar de levering geschiedt, zoo wordt zulks by deze ter kennisse van belanghebbenden gebragt.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

ADMINISTRATIE van FINANCIEN.

BEKENDMAKING.

TEN verkoop te Bonaire disponibel zynde: 2 ongetemde Paarden en 600 Ezels, (tegen den verminderden prys van ƒ10), zoo wordt zulks by deze ter kennis gebragt van belanghebbenden, die zich vervoegen kunnen ter bovengemelde Administratie.

Curaçao den 15 February 1856.
De waarnemende Administrateur van Financien,
GORSIRA.

OP verzoek van den Heer DAVID DEL VALLE HENRIQUEZ, Eigenaar van de Plantaadje „GROOT PISCADERA," interdiceert de ondergeteekende ambtenaar allen en eenen iegenlyken, te paard, te voet, per ezel of met eenig voertuig te passeren door het stuk gronds, in de wandeling bekend onder den naam van „TABITABI," een gedeelte van den hierboven genoemden tuin;

Zullende by allen, die strydig met deze waarschuwing mogten handelen na den 15 dezer maand, overeenkomstig art. 2, 3 of 4 der publicatie, houdende strafbepalingen tegen verbale injurien, buren gerucht en schennis van het huisregt, dd. 17 January 1833, dadelyk in regten betrekken.

De Prokureur des Konings,
Mr. H. W. DE QUARTEL.
Curaçao den 8 February 1856.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekenden maken hierby, voor de laatste maal, aan hunne Debiteuren bekend, dat al hunne, op den 1 der aanstaande maand Maart, nog onvoldaan zynde rekeningen geregtelyk zullen ingevorderd worden; dus vertrouwen zy, dat hunne Debiteuren die onaangenaamheden voorkomen zullen door, in den loop dezer maand, het verschuldigde te komen voldoen.

Curaçao den 6 February 1856.
E. EDWARDS & Co.

THE undersigned call upon their Debtors for the last time, to request them to come forward and settle their respective accounts in the course of this month, to prevent the disagreeable measure of judical collection, as all accounts, due on the 1st of March next, will be handed in for that purpose.

Curaçao February 6th 1856.
E. EDWARDS & Co.

Publieke Opveiling.

DE ondergeteekende testamentaire Executeur in den boedel en de nalatenschap van wylen zyner overledene moeder Dew. FREDERIK PIERRE, zal op den 29 February aanstaande, ten zynen huize aan de Overzyde, op publieke veiling doen verkoopen:—

DE PLANTAGIE HATO, ingevolge inventaris by hem ter bezigtiging.

EEN HUIS No. 5 aan de Overzyde Eerste Wyk.

EEN do. No. 6 aan de Overzyde Eerste Wyk.

EEN do. No 266 aan de Overzyde Vierde Wyk.

EEN do. No. 183 in de Willemstad Derde Wyk.

DERTIG KOPPEN SLAVEN.

EENIG GOUD- EN ZILVERWERK.

VERSCHILLENDE LINNEN EN KATOENEN STOFFEN en DIVERSE MEUBELEN.

Voornoemde plantagie is van heden af aan te bezigtigen.

Curaçao den 1 February 1856.
Wm. Fk. PIERRE.

TE KOOP
BY
D. A. JESURUN,
HOLLOWAY'S
PILLEN EN ZALF.

Eene verouderde Scorbutieke huidziekte genezen door de Zalf en Pillen van Holloway. Mejufvrouw Mary Martin, te Berbice, Nieuw Amsterdam W. I., was gedurende veertien jaren, beginnende met haar achtste jaar, lydende aan scorbutieke huiduitslagen; haar aangezigt, hare handen en armen en haar ligchaam waren steeds bedekt met deze onaangename en pynlyke zweren. Vele middelen werden ter verligting van het lyden der zieke aangewend, doch vruchteloos. Ongeveer achttien maanden geleden besloten hare ouders te beproeven welke uitwerking de Zalf en Pillen van Holloway op haar zouden hebben; deze middelen verrigteden dadelyk hunne diensten ter genezing; de Pillen zuiverden het bloed, herstelden de sappen en versterkten het gestel; de Zalf heelde de huiduitslagen en door aanhoudend gebruik derzelve kreeg zy hare gezondheid volkomen terug, na gedurende veertien jaren byna onophoudelyk geleden te hebben.

De PILLEN worden verkocht in doosjes van 4 dozyn a ƒ1.—; van 12 dozyn a ƒ3.—; van 24 dozyn a ƒ4 50; van 64 dozyn a ƒ9.—; van 132 dozyn a ƒ18.—; van 268 dozyn a ƒ27.—

De ZALF wordt verkocht in potjes van 1 once a ƒ1.—; van 3 oncen a ƒ3.—; van 6 oncen a ƒ4 50; van 16 oncen a ƒ10.—; van 33 oncen a ƒ18.—; van 52 oncen a ƒ27.—

TE KOOP
By AUGUST MULLER,
à kontant,

Suprafyn Hollandsch Zwart Heel en Half Laken en Blaauw Heel Laken; Satin de Chinesch, Gort en Azyn, in damejeanen, Madera wyn by kisten van 24 flesschen, Cognac by kisten van 12 flesschen, Oude Rum in damejeanen, Ceder en Mahonie hout, Roodmangel Sparren, enz.

TE KOOP
ter dezer Drukkery,
à kontant,

De 1e., 2e., 3e. en ook de 4e. Aflevering van „HET TYDSCHRIFT WEST-INDIE, *Bydragen tot bevordering van de kennis der Nederlandsche West-Indische kolonien*, onder Redactie van de Heeren *H. C. Focke, Ch. Dumas, C. A. van Sypesteyn* en *F. A. C. Dumontier* te Suriname."

Men kan ook voor dit Tydschrift by de Uitgevers dezer Courant inteekenen.

Gedrukt ter Drukkery van
A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN wa.